

Wmo in het kort

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) trad op 1 januari 2007 in werking. Het maatschappelijk doel van de Wmo is 'meedoen'. De wet moet ervoor zorgen dat mensen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen en kunnen meedoen in de samenleving. Al of niet geholpen door vrienden, familie of bekenden. Als dat niet lukt, biedt de gemeente ondersteuning. De gemeente ondersteunt bijvoorbeeld vrijwilligers en mantelzorgers. De Wmo regelt ook de hulp bij het huishouden en zorgt voor goede informatie over de ondersteuning die mensen kunnen krijgen.

Wat regelt de Wmo?

De gemeente weet beter dan de landelijke overheid wat de eigen inwoners nodig hebben. Want de gemeente kent haar inwoners. Daarom is de Wmo een taak van de gemeente. De gemeente maakt de plannen voor maatschappelijke ondersteuning echter niet alleen. Dat doet ze samen met de inwoners. Zo ontstaat een samenhangend lokaal beleid voor maatschappelijke ondersteuning. Centraal staat de verantwoordelijkheid van de gemeente om alle burgers te laten meedoen in de samenleving. Hierbinnen legt de gemeente eigen accenten. Voor mensen die langdurige, zware zorg nodig hebben, blijft de AWBZ bestaan.

- De Wmo regelt dat mensen die hulp nodig hebben in het dagelijkse leven ondersteuning krijgen. Denk aan hulp bij het huishouden, een rolstoel of woningaanpassing.
- De Wmo ondersteunt mensen die zich inzetten voor hun medemens of buurt, zoals mantelzorgers en vrijwilligers.
- De Wmo stimuleert activiteiten die de onderlinge betrokkenheid in buurten en wijken vergroten.
- De Wmo voorkomt dat mensen later zwaardere vormen van hulp nodig hebben. Bijvoorbeeld met opvoedingsondersteuning en activiteiten tegen eenzaamheid.

Welke regelingen zijn in 2007 overgegaan naar de Wmo?

De Wmo vervangt de:

- Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg)
- Welzijnswet
- huishoudelijke verzorging uit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ).

Wat betekent de Wmo voor burgers?

De Wmo is er voor iedereen: voor gezonde mensen, voor mensen met beperkingen door ouderdom of handicap, een chronisch psychisch probleem, een psychosociaal probleem en voor ouders en kinderen met opvoedproblemen. Ook vallen de maatschappelijke opvang, het verslavingsbeleid en de bestrijding van huiselijk geweld onder de Wmo. De Wmo brengt meer samenhang in de ondersteuning van de burger. De Wmo bepaalt dat de gemeente de

leefbaarheid van een straat of wijk moet vergroten. Bewoners voelen zich meer betrokken bij hun buurt en bij elkaar. En bewoners die contact met elkaar hebben, zijn sneller geneigd elkaar te helpen of samen iets te ondernemen. Iedereen kan bij het Wmo-loket van de gemeente terecht voor advies, hulp en ondersteuning. Een specialist beoordeelt of een burger in aanmerking komt voor zorg of ondersteuning.

Daarnaast betreft de gemeente haar burgers bij het ontwikkelen van het Wmo-beleid. De inwoners kunnen ook controleren wat de gemeente doet. Bijvoorbeeld door te kijken of de gemeente de hulp in de huishouding goed heeft georganiseerd. Of hoe de gemeente bewoners stimuleert meer buurtactiviteiten te organiseren. Als inwoners niet tevreden zijn, kunnen ze dat aan de gemeenteraad duidelijk maken.

Wat betekent de Wmo voor gemeenten?

De Wvg en de Welzijnswet waren al de verantwoordelijkheid van gemeenten. Met de invoering van de Wmo is daar een deel van de AWBZ en de OGGz bijgekomen. De grootste veranderingen zijn de bundeling van de wetten en de sturingsfilosofie. De bundeling van de wetten maakt integraal beleid mogelijk. Dit betekent dat gemeenten alle diensten goed op elkaar kunnen afstemmen. De verandering in de sturingsfilosofie houdt in dat gemeenten nu verantwoording afleggen aan hun eigen inwoners en niet aan het rijk. Voor gemeenten is het dus belangrijk om alle partijen goed te betrekken bij het ontwikkelen van het beleid.

Ook al leggen de gemeenten nu verantwoording af aan de inwoners, er zijn wel kaders opgesteld. Deze kaders zijn de [prestatievelden](#). Er zijn negen prestatievelden. De Wmo bepaalt dat gemeenten hun beleid voor de prestatievelden vastleggen in een beleidsplan. Dit plan stelt de gemeente één keer in de vier jaar op.

Decentralisatie

NB genoemde data zijn afhankelijk van besluiten van de regering en de instemming van het parlement

Vanaf 2015 zijn gemeenten ook verantwoordelijk voor begeleiding en verzorging.

Meer over deze transitie en andere aanpassingen van de Wmo vindt u bij [decentralisatie](#).

[invoeringwmo.nl](#)